

Grundskatter, er i væsentlig Grad rettet, og saa vidt jeg skønner rettet paa en tilreedsstillende Maade ved det Forslag, der Dag foreligger til Behandling. — Det er altsaa ikke Landstingets Forslag om Ejendomsskyld, der er trængt igennem med en saadan Styrke, men det er Landstingets Forslag om at stryge Hartkornsskatten og Bygningsafgiften, der er trængt igennem og har gjort, at vi have taget denne Tanke op og bygget vort fremtidige Skattegrundlag paa denne Tanke.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at Regeringen var gaaet ned fra 1,2 pro mille til 0,75 pro mille, og det mente han var urigtigt. Det er nu noget, der kan være forskellige Meninger om. Vi have ment, at vi have strakt os meget vidt ved at gaa ind paa en Skat, som vi ikke finder retfærdig, thi den beskatter jo ogsaa Gæld, den staar ikke i Forhold til Skatteevnen, den er altsaa ikke nogen Maalestok for Skatteevnen. Naar vi altsaa ere gaaede ned til en Beskatning paa dette Grundlag paa over 3 Mill. Kr., have vi strakt os meget vidt. Det ærede Medlem mener, at vi ikke have strakt os vidt nok. Vi faa at se, Sagen skal jo ikke endes i Dag. Men jeg haaber alligevel, at man vil komme til Erkendelse af, at vi have strakt os ret vidt i vor Imødekommen for dog at faa noget ud af Sagen.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at Forslaget ikke tager noget Hensyn til Landstingets Vurderingsbestemmelser fra i Fjor, og i Særdeleshed den Bestemmelse, der omtaler, at Ejendommene skulle vurderes som fri Ejendomme. Vi have talt med hinanden om det ikke saa lidt i Fjor, om den Uretfærdighed, der ligger i det, at der f. Eks. for Tiendens Vedkommende skulde lægges 150 Mill. Kr. paa de mindre Ejendomme — saaledes vil det omtrent være — ud over deres Værdi i daglig Handel og Vandel. Man kan ikke tale om en Vurdering efter, hvad Ejendommene ere værd i Handel og Vandel, om deres daglige Pris, og stryge Tienden og lægge et Beløb til, det er noget, vi ellers ere ukendte med; og naar vi foretage en Vurdering af den Ejendom i Handel og Vandel, er det det rimeligste, jeg kan tænke mig, man kan naa til ved en Vurdering.

Det ærede Medlem beklagede sig dernæst over, at den høje Regering har medtaget Besætningen ved Vurderingen. Det er et Punkt, der er meget forskellige Meninger om. Vi have jo hørt i den sidste Tid meget forskellige Meninger om, hvorvidt man skal medtage Besætning eller

ikke. Der er et, jeg paa Forhaand vil indrømme, det ærede Medlem. Naar han beklager sig over Udtrykket: „den paa Ejendommen værende Besætning“, saa kan det gerne være, at dette Udtryk ikke er korrekt. Det kunde maaske være muligt at finde et Udtryk, der bedre betegner den Besætning, der kan holdes paa Ejendommen i den Tilstand, den nu for Øjeblikket befinder sig i, og ikke, som Landstinget foreslog i Fjor: Den Besætning, som antages at kunne holdes paa Ejendommen i sædvanlig god Drift. Det er muligt, at man kunde finde et andet Udtryk, der bedre vilde ramme det rigtige end „den paa Ejendommen værende Besætning.“ Men i øvrigt vil jeg sige om det Spørgsmaal, som har vakt saa megen Forhandling og Omtale baade her og der, Besætningsspørgsmaalet: det er for mig saa temmelig underordnet. Tager man ikke Besætningen med, saa bliver Summen meget lavere, og saa skal der en højere Procent; det skal der, baade naar vi ville have det samme Beløb ind til Statskassen, og naar vi ville have det samme Beløb ind til Kommunekassen — nemlig naar vi bruge Ejendomsskylden til den kommunale Beskatning — og for saa vidt kan Resultatet blive det samme. Dernæst vil jeg sige, at naar man vurderer industrielle Ejendomme efter, hvad de kunne antages at bringe i Udbytte med Maskiner og Inventar — og jeg kan ikke skønne, at man kan vurdere industrielle Ejendomme paa anden Maade — forekommer det mig, at det ogsaa bliver nødvendigt at vurdere Landejendomme paa samme Maade og sige: Disse Landejendomme kunne ikke give det paaregnede Udbytte, uden gennem den Besætning, som svarer til Ejendommen. Det forekommer mig at være naturligt. Men endelig, hvad der for mig er Hovedsagen her, det er dette, at naar vi ude paa Landet vurdere Ejendomme, hvad vi jo ere vant til som Sogneraadsmedlemmer ved den kommunale Ligning, kende vi slet ikke til at vurdere Ejendomme uden netop med Besætning. Vi vurdere dem altid med Besætning, og det samme gaar man ogsaa ud fra i det Lovforslag, vi skulle til at behandle siden, nemlig Lovforslaget om den kommunale Beskatning i § 23, og jeg vil antage, at det er der dog neppe nogen Meningsforskel om, jeg vil i alt Fald haabe det. Det vilde i hvert Tilfælde se ganske underligt ud og vilde være noget ganske nyt, om vi derude paa Landet, naar vi skulle foretage den kommunale Paaligning, skulde vurdere uden Besætning. Det er noget saa nyt og